

Uzak Şehrin

– NeclaKezbanT · 27 Eylül 2012

bozkırın ağırlaşan havası eser rüzgarımda
çok uzaklardan severim bir şehrin gözlerini
deliye döner de geriye dönmez ağıtlaşmış yollar
gülüşün benden gitti gideli

bir nefesle çiy düşer
susarım bir hecene

asırlık gecenin sonunda güneşi karşıla
beyaz çiçek kokusuyla inip yaksın tenini
sıcağımın yer yüzünde
sebepsiz korkuda haylaz ayrılıklar
toplamadım dağılan resimleri

yediverenlerden hediye
saçının tek teline

ağlar mı sokakların hastalıklı bir zamanda
kimse bilmez yanı başında yürüyen gölgemi
herkesten önce
ele gelir dağlanmış açık yaralar
dilimden düşmeyen söz titretir seni

ve sonra

uğruna yıllar adanan kalbin
yarısı gömülür son duadan
amaçsız bir hiçliğe taparak
aşk
yolların katran karası çanağından
dökülür yaprak yaprak

24.10.2011